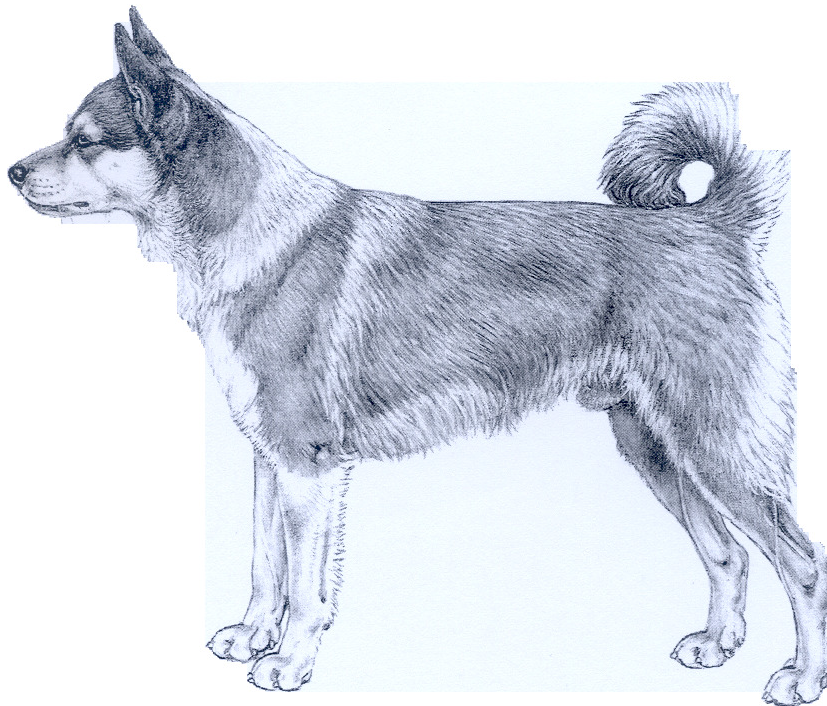

22.02.2012/ET

FCI - Standard nr 265

NORRA LUNNIKOER
(Norsk Lundehund)

Juuresolev illustratsioon ei pruugi kujutada ideaalset tõunäidist.

TÕLGE: Norra Kennelliit / Originaalversioon (En).

PÄRITOLUMAA: Norra.

KEHTIVA AMETLIKU STANDARDI AVALDAMISE

KUUPÄEV: 10.11.2011.

KASUTUS:

Tänu kehaehitusele on see tõug nagu loodud lunnide jahtimiseks rannikuäärsetel järskudel kaljudel ning fjordides.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5: Spitsilaadsed ja algupärased tõud.

Alarühm 2: Põhjamaised jahikoerad.

Ilma töökatseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Norra lunnikoer on vana tõug, keda on Norra rannikualadel juba ammustest aegadest kasutatud merelindude jahtimiseks. Tõu nimetus tuleneb norrakeelsetest sõnadest „lunde“ (lunn, lad. k. *Fratercula Arctica*) ning „hund“ (koer). Tõu täpne vanus ei ole teada, ent seda tõugu on esimest korda kirjalikult mainitud juba rohkem kui 400 aastat tagasi. Lunnikoera kasutasid kõige enam Norra rannikualadel elavad inimesed. Selle tõu puhul väärib äramärkimist tema unikaalne anatoomia - funktsionaalsed lisavarbad, nii painduv kael, et koera pea võib lausa puudutada selga, painduvad kõrvad, mida saab tõmmata vastu pead ning ülipainduvad esijäsemed. Need omadused võimaldavad tal ronida väga järskudel kaljuseintel, siseneda kitsastesse ja kõveratesse lindude pesaõnsustesse ning tuua saak sealt elusana välja.

Lunniliha oli rannikualadel talvel peamiseks toiduks. Sulgesid kasutati tekkide ja patjade täitmiseks või ekspordiks. Kaasaegsete jahemeetodite levik ning rannikualade rahvastiku vähenemine põhjustasid lunnikoerte hulga vähenemise.

Isoleeritud Værøy saarel vanad jahitraditsioonid aga säilisid ning seega kasutati ka lunnikoeri. Kahe maailmasõja vahelisel ajal saadeti mõned seda tõugu koerad Nõuna-Norrasse perekond Christiele, kes hakkas nende baasil tegelema aretusega.

Koerte katku atenueeritud viirus põhjustas kahe maailmasõja vahelisel ajal peaaegu kogu lunnikoerte populatsiooni hävimise, ent tänu perekond Christie ning Værøy saare elanike koostööle õnnestus tõug siiski väljasuremisest päästa. Tänapäeval on lunnid looduskaitse all ning seega ei saa lunnikoeri algupärasel eesmärgil kasutada. Siiski peetakse seda tõugu väärtuslikuks osaks norra kultuuripärandist.

ÜLDMULJE:

Spitsitüüpi, väike, ristkülikukujuline, nõtk, üsna kerge kehaehitusega koer. Selgelt väljendunud sootüübiga.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Valvas, energiline ja elavaloomuline.

PEA:

Selgepiiriline, keskmise laiusega, kiilukujuline.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Kergelt ümara kujuga. Kulmukaared on rõhutatud.

Üleminek laubalt koonule: Rõhutatud, ent mitte liialdatud.

NÄOPIIRKOND:

Koon: Kiilukujuline ja keskmise pikkusega. Koonuselg on kergelt kumer.

Lõuad/hambad: Eelistatud on käärhambumus, ent lubatud on ka tanghambumus ning mõõdukas alahambumus. Eespurihammaste puudumine mõlemal pool nii üla- kui alalõuas on lubatud.

Silmad: Kergelt viltuse asetusega. Mitte pungis. Iris on kollakaspruun. Pupilli ümbritseb tume rõngas.

Kõrvad: Kolmnurksed, keskmise suurusega kõrvad. Kikkis ning väga liikuvad. Kõrva kõhr on nii painduv, et kõrva on võimalik kokku voltida kas suunaga tahapoole või täisnurga all püstiselt nii, et kuulmekäik sulgub.

KAEL:

Puhta joonega, keskmise pikkusega, üsna tugev. Kaela ümber on tihedast karvast moodustunud kaelus.

KERE:

Ristkülikukujuline.

Ülajoon: Sirge.

Selg: Tugev.

Laudjas: Kerge kaldega.

Rindkere: Pikk, keskmise laiusega, üsna madala asetusega ja ruumikas. Ei tohi olla tünnikujuline.

Alajoon ja kõht: Kõht on pisut üles tõmmatud.

SABA:

Asetseb **keskmisel** kõrgusel, keskmise pikkusega. Tihedalt karvaga kaetud, ent karvad ei moodusta lippu. Kantakse **kerges** rõngas **selja kohal** või rippuvalt. Sabaots ei tohi vajuda liiga seljale ega küljele.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED:

Üldmulje: Mõõduka nurgaga.

Küünarvarred: Sirged.

Esikäpad: Ovaalse kujuga, kergelt väljapoole pööratud. Käppadel peab olema vähemalt kuus varvast, millest viis peavad puutuma vastu maad. Mõlemal käpal on kaheksa padjandit. Kaks sisemist varvast koosnevad vastavalt kolmest ja kahest varbalülist. Varvastel on tugevad kõõlused ja lihased, mis muudavad käpad üldmuljelt väga tugevaks.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: Tagajäsemed asetsevad üsna üksteise lähedal.

Reied: Tugevad ja lihaselised.

Põlveliiges (põlv): Mõõduka nurgaga.

Sääred: Tugevad ja lihaselised.

Tagakäpad: Ovaalse kujuga, kergelt väljapoole pööratud. Käppadel peab olema vähemalt kuus varvast, millest viis peavad puutuma vastu maad.

Igal käpal on seitse padjandit. Neist kõige suurem on keskmine, mis on seotud kahe sisemise varba alla asuvate padjanditega. Tasasel pinnal seistes peab koera raskus olema padjandite vahel võrdselt jaotunud.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Kerge ja vetruv. Tõule on iseloomulik poolkaares esijalgade liikumine ning kitsas tagasamm.

KARVKATE

KARV: Tihe ja karm, pehme aluskarvaga. Karv on lühem peas ja esijalgade esikülgedel, rikkalikum kaelal, reite tagakülgedel ning sabal. Karv sabal ei moodusta lippu.

VÄRVUS: Alati kombineeritud valgega. Punasest kollakaspruunini (*fawn*). Karvkattes leidub palju otsast musti karvu. Valge, tumedate laikudega. Mida vanem koer, seda rohkem esineb karvkattes otsast musti karvu.

SUURUS JA KAAL:**Turja kõrgus:**

Isased koerad: 35-38 cm.

Emased koerad: 32-35 cm.

Kaal:

Isased koerad: Umbes 7 kg.

Emased koerad: Umbes 6 kg.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus või liigne argus.
- Kõik füüsiliste ja käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Viimased muudatused on märgitud poolpaksus kirjas.

Tõlge: Multilingua büroo.

ANATOMICAL FEATURES

